

ἀγωνίαν τῶν ἀνθρώπων, ποὺ θὰ πεθάνουν σὲ λίγο στὴν ἄγχόνη. Κι' ἡ τραγωδία τῶν μελλοθανάτων εἶνε τόσο μεγαλείτερη, ὅσο ἀγνότερη εἶνε ἡ ψυχή των καὶ τὸ ἔγκλημα των προϊόντων ἰδεολογίας. Δὲν εἶνε αὐτοὶ δολοφόνοι, μὲ κακοῦργα ἔνστικτα, ποὺ θ' ἀποτίσουν τῆς ἀνομίες των ἐνατίον τῆς Κοινωνίας. Οἱ ἥρωες καὶ ἡ ἥρωιδες τοῦ Ἀντρέγιεφ εἶνε ἐπτά ἰδεολόγοι, ποὺ φαντάσθηκαν πῶς μὲ τρομοκρατικά μέσα θὰ ἔσωσαν ἀπὸ τὸν Τσαρισμὸν τὴν Πατρίδα των.

Τοὺς ἔπιασαν προτοῦ ἐκτελέσουν μιὰ δολοφονικὴ ἀπόπειρα καὶ τοὺς κατεδίκασαν σὲ κρεμάλα.

Σὲ λίγο θὰ πεθάνουν. Δὲν ἔχουν οὔτε κάν τὴν ἴκανοποίησι διὰ ἔξετελεσαν τὸν σκοπὸν των. Ποιές εἶνε ἡ τελευταῖς σκέψεις των; Πῶς τάχα θὰ πεθάνουν; Ἐπιδεικτικά; Σεμινά; Θὰ λιποψυχήσουν στὴ στεργὴ στιγμὴ; Ποιές ἀγωνίες παγώνουν τὸ στήθος των καὶ ἔρασίν των τὰ μάτιά των;

Τὸ συγκλονιστικὸ αὐτὸ βιβλίο ὅστις διαβασθῇ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους μὲ τὰ γερὰ νεῦρα καὶ τὸν ἀνώτερο ἀνθρωπισμό. Διαβάσθηκε ὅσο λίγα βιβλία στὴν Ἑλλάδα. Μένουν ἔλιγα μόνον ἀντίτυπα.

Ἡ δύναμις τῆς ψυχολογίας τοῦ Ἀντρέγιεφ φθάνει, σ' ἀυτὸ τὸ ἔργο, σὲ μιὰ ἔντασις ἀνέκφραστη, καθαυτὸ ἐφιαλτική. "Ἄς σημειωθῆ δι τὸ Ἀντρέγιεφ ἐμελέτησε ἀπὸ πολὺ κοντὸ τὴν ψυχολογία τῶν ἥρωών του, δοθέντος δι τὸ ἐπὶ πολλὰ ἔτη, κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς σταδιοδρομίας του, ὑπῆρχε φέπορτερ εἰδίκως ἀπασχολούμενος εἰς τὴν παρακολούθησιν τῶν μεγάλων δικῶν, εἰς τὰ δικαστήρια τῆς Μόσχας.

IBAN ΤΟΥΡΓΕΝΙΕΦ — ΙΑΚΩΒΟΣ ΠΑΣΙΝΚΟΦ

Τιμᾶται χρυσοπανόδετον Δρ. 20. Χαρτόδετον δὲν ὑπάρχει.

Οἱ Ιάκων Τουργκένιεφ εἶνε πολὺ γνωστός εἰς τὸν Ἑλληνα ἀναγνώστην. Ισως ὁ γνωστότερος ἀπὸ τοὺς Ρώσους συγγραφεῖς.

Ἐχουν δημοσιευθῇ δικά του εἰς τὴν Ἑλληνικήν, σὲ βιβλία: «Οἱ δυὸ φίλοι», «Ἡ πρώτη ἀγάπη», «Ο Καπνός», «Τὰ τρία πορτραῖτα», «Ο Ρουδίν», «Τὰ ἀνοιξιάτικα νερά», «Τὸ τραγούδι τῆς ἀγάπης», «Ἡ τριπλῆ συνάντησις» καὶ ἄλλα.

Ο Ἐκδοτικὸς Οίκος «Χαραυγὴ» σᾶς χαρίζει τὸ βιβλίο, ποὺ δίδει ἀριστουργηματικά τὸν τύπον τοῦ Ἰδεαλιστοῦ ἀνθρώπου.

Ο Ιάκωβος Πασίνκοφ εἶνε ὁ συμπαθητικότερος τύπος, ποὺ θὰ συναντήσετε εἰς τὴν παγκόσμιον φιλολογίαν,

συμπαθητικώτερος, φυσικά, ἐὰν εἰσθε καὶ σεῖς ἀπὸ τοὺς Ἰδεαλιστάς.

Ἀπὸ τὴν τάξιν τῶν ταπεινῶν βγαλμένος, πτωχὸς ὑπάλληλος, ὁ Ιάκωβος Πασίνκοφ, ἔχει κάτι ἀπιστεύτως γοητευτικόν, τὴν ἀριστοκρατικήτη τῆς ψυχῆς.

Μεταφρασμένο ὑπόδειγματικά ἀπὸ τὰ φωσσικά, ἀπὸ ἓνα ἔκλεκτὸν διανοούμενον, τὸν κ. Ν. Βεργωῆν, θὰ διαβασθῇ ἀπὸ τοὺς Ιδίους, ποὺ θὰ διαβάσουν τὴν «Ἀπίστευτη Περιτέτεια» τοῦ Δοστογένεση, τοὺς «Ἐπτά Κρεμασμένους» τοῦ «Ἀντρέγιεφ καὶ τῆς Ἰστορίες Πεσκάρας» τοῦ Ντ^ο Ανούντσιο.

ΦΕΝΤΩΡ ΝΤΟΣΤΟΓΙΕΦΣΚΗ : ΜΙΑ ΑΠΙΣΤΕΥΤΗ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ Τιμᾶται χρυσοπανόδετον δρ. 30 Χαρτόδετον δὲν ὑπάρχει.

Ο Ντοστογέφσκη, στὸ βιβλίο αὐτό, μᾶς δίδει τὴν μοναδικὴ εὑκαιρία νὰ γνωρίσωμε τὸν «κλαυσιγέλωτα» τῶν ἀρχαίων.

Ἐνο βιβλίο, ποὺ εἶνε συγχρόνως καὶ γέλοιο καὶ κλάμα, εὐθυμία καὶ πόνος...

Ποτὲ κανεὶς συγγραφένς δὲν ἔδωκε, σὲ μιὰ τόσο γοργὴ σκηνή, δλην τὴν δραματικότητα τῆς τύχης τῶν Ταπεινῶν, τῶν ἀποκλήσων αὐτῶν τοῦ χρήματος καὶ τῆς εὐζωτίας.

Ἐνος Ὅπουργικὸς γραφεὺς πανδρεύει ἐκεῖνο τὸ βράδυ. Δὲν ἔχει ἐμπρός του κανένα μέλλον. Δὲν περιμένει μεγάλα πρόγματα ἀπὸ τὴ ζωὴ. Παντρεύεται, ἐπειδὴ ἡ ζωὴ τὸ ἀπαίτετ. Ἡ βιολογικὴ ἀνάγκη, γιὰ τὴν ἐπιβίωσιν τοῦ εἴδους μας, εἰς τὸν Ταπεινόυς, εἶνε, φαίνεται, ἐπιτακτικότερη.

Δανείσθηκε μερικὰ λεπτά, κάλεσε μερικοὺς φίλους καὶ στὸ πτωχικὸ του ἐσοτάξει τὸν γάμο του. Ἐλπίζει νὰ ξήσῃ μιὰ βραδύτα τουλάχιστον στὴ ζωὴ του χαρωπά. 'Αλλ' ὅχι, οὔτε κι αὐτό, εἶνε, φαίνεται, γραμμένο του. Περνά ἀπὸ τὸ σπήτη του δροστάμενος του, δολὺς προϊστάμενος.

Ἀπροσκάλεστος, θὰ μπῇ μέσα. Εἶνε ἐλαφρό πιωμένος καὶ θέλει νὰ δείξῃ στὴν «πλευράγια», στὸν «οἄλο», ποὺ εἶνε μέσα, δι τὸ αὐτὸς εἶνε ἀνθρωπὸς καταδεχτικός, στὰς ἀντιλήφεις του δημοκράτης, καλὸς προϊστάμενος.

Καί, πατατράκ! Ἡ μόνη ίσως καλὴ ἡμέρα τοῦ πτωχοῦ γραφέως θὰ γίνη ἀπὸ τὴν ἐκπλήξειν καὶ τὴν ντροπὴν του; Καὶ πῶς νὰ συνέλθῃ ἀπὸ τὴν ἐκπλήξειν καὶ τὴν ντροπὴν του; Καὶ πῶς νὰ ὑπόδειχῃ, ἐκεῖ μέσα, τὸν προϊστάμενον του; Θὰ διαβασθῇ τὸ ἀριστούργημα αὐτὸ τοῦ Ντοστογένεση ἀπὸ τοὺς θαυμαστάς τοῦ μάγον συγγραφέως καὶ ἀπὸ τὸν ὑπαλλήλικὸ κόσμον, τοὺς ἀνθρώπους μὲ τὰ μικρὰ μέσα καὶ τὸ μικρὸ μέλλον. Μένουν ἐλάχιστα ἀντίτυπα.